

βιβλίον, ὃ ἀπῆντησεν ἀναγγελλόμενον εἰς Γόθαν· πορεύεται εἰς τὸν βιβλιοπώλην τοῦ χωρίου καὶ τὸ παραγγέλλει. Ὁ βιβλιοπώλης οὗτος δὲν ἔχει εἰς τὸ ἐργαστήριόν του εἰμὴ ὀλίγα βιβλία χρήσιμα διὰ μικρὰ σχολεῖα, ἀλλὰ βλέπει εἰς τὸν παρ' αὐτῷ ἔντυπον κατάλογον τῶν βιβλιοπωλῶν, καὶ εὐθὺς μαθαίνει ὅτι ὁ δεῖνα ἐκδότης τῆς πόλεως Γόθας ἔχει τὸν δεῖνα ἀνταποκριτὴν, γράφει εἰς ἐπίσης ἔντυπον διατακτήριον τὸν τίτλον τοῦ ζητουμένου βιβλίου, τὸ ἄνομα τοῦ ἐκδότου, τὸν ἐνικυτὸν τῆς ἐκδόσεως, καὶ τὴν τιμὴν, καὶ στέλλει τὸν χάρτην ἀσφράγιστον διὰ τοῦ ταχυδρομείου. Τὸ βιβλίον ἀποστέλλεται ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ ταχυδρομείου πρὸς τὸν παραγγελιοδόχον. Ὅλοι δὲ αἱ ἔντυποι διαταγαὶ στέλλονται εἰς δημόσιόν τι ἐν Λειψίᾳ κτίριον καλούμενον Συλλληγήριον τῶν βιβλιοπωλῶν. Ἡμέρας τινὰς στέλλονται αὐτόθι ἐκ τοῦ ταχυδρομείου περὶ τὰς 60,000 χωριστῶν διαταγῶν, καὶ ὑπάρχουσι πράκτορες οἵτινες καθεκάστην στέλλουσι διὰ τοῦ ταχυδρομείου βιβλία, τῶν ὁποίων τὸ βάρος ὑπερτερεῖ τὰς 80 λίβρας. Οὕτω διὰ τοῦ ἀξιολόγου τούτου συστήματος ἡ πώλησις τῶν βιβλίων ἀποβαίνει καὶ ταχεῖα καὶ εὐκολος, οὕσης καὶ τῆς θέσεως τῆς Λειψίας προσφραστάτης διὰ τὸ ἐμπόριον τοῦτο ὑπὲρ μεγίστου μέρους τῆς Γερμανίας.

Μένει ἤδη τὸ οὐσιώδες μέρος τοῦ ἐμπορίου τούτου ὑπερ γίνεται κατὰ τὴν ἐκρινὴν πανήγυριν, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ πληρωμὴ καὶ ἐξόφλησις τῶν λογαριασμῶν. Ὑπολογίζεται κατὰ μέσον ὄρον ὅτι ἡ ἐνιαυσία πληρωμὴ τῶν χρημάτων συμποσοῦται περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια ἀμερικανικῶν ταλήρων, καὶ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ποσὸν προσθετέον ἔτι ἐν ἑκατομμύριον ἀξίας μεταπωλουμένων βιβλίων ἐπὶ λίαν μετρίῳ τιμῆματι. Παρ' ἡμῖν ὁ κλάδος οὗτος τοῦ ἐμπορίου εἶναι σχεδὸν ἀσήμαντος, διότι τὰ νεοφανῆ βιβλία ἀπομακρύνουσι τόσον ταχέως τὰ παλαιότερα, ὥστε μόνον τὸ τίμημα τῶν νέων βιβλίων ὑπ' ὄψιν λαμβάνεται, ἀποδιδομένου εἰς τὰ παλαιὰ ἀσημάντου ἀντιτίμου. Ἀλλ' εἰς τὴν Γερμανίαν τὰ βιβλία ἔχουσι πάντοτε καλὴν τιμῆμα, καὶ εἰς ὅλας τὰς Γερμανικὰς πόλεις πλῆθος ὑπάρχει βιβλιοπωλείων ἐνθα πωλοῦνται μόνον παλαιὰ ἢ σπάνια βιβλία. Ὑπάρχει ἐν Λειψίᾳ ἐν τοιοῦτο βιβλιοπωλεῖον περιέχον ὑπὲρ τὰς τριακοσίας χιλιάδας συγγραμμάτων. Ὅτε ἀποθνήσκει διάσημος καθηγητής, ἡ βιβλιοθήκη του πωλεῖται, καὶ τὸ συλλεγόμενον χρηματικὸν ποσὸν, εἰ καὶ πολλάκις ἀσύμμετρον πρὸς τὴν πρώτην ἀξίαν, ἀναδικαίνει συχνάκις εἰς ἀξιόλογον κεφάλαιον. Ἡ βιβλιοθήκη π. χ. τοῦ καθηγητοῦ Ρίττερ ἐπωλήθη εἰς δημοπρασίαν ἀντὶ 15,000 ταλήρων, εἰ καὶ ὁ περιώνυμος κτήτωρ αὐτῆς ἐδαπάνησε περὶ τὰς 60,000. Ἐν τούτοις, ἕκασταν σύγγραμμ. ἀξίον λόγου εὐρί-

σκει πάντοτε καλὴν τιμὴν, καὶ ἐκ τούτου προέργεται ἡ ἀξιολογότης τῶν πωλητῶν τῶν παλαιῶν βιβλίων, πρὸς οὓς προθύμως ἀπευθύνονται καθηγηταὶ καὶ σπουδασταί, πρὸς ἀπόκτησιν καλῶν καὶ εὐθηνῶν συγγραμμάτων. »

X. A. Π.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Η ΣΤΟΡΓΗ (α).

Χαρᾶς τραγοῦδι
Μὴ μοῦ ζητᾶς,
Καί, γὰρ λου.λοῦδι
Μὲ μαῦρα φύλλα,
Ἀπ' τῆ μαυρίλλα
Τῆς συμφορᾶς.

Εἰς κοπε.λοῦδι,
Λάμψι Θεοῦ,
Ἦλθ' ἀγγε.λοῦδι
Καὶ μοῦ τὸ πῆρε . . .
Προικτὸ τὸ πῆγε
Τοῦ Οὐρανοῦ.

Εἰς ὄρη τρέχω
Πρῶτ' πρῶτ',
Κὲ' ὄλος προσέχω
Μήπως προβάλη
Εἰς θεῖα κάλλη
Μὲ τὴν αὐγή.

Τρέχω εἰς δάση,
Ἔρμα. βουβά,
Μήπως περάση
Λεπτὸ ἀέρι
Καὶ μοῦ τὴν γέση
Στὴν ἀγκαλιά.

Τ' ἄστρα κυττάζω
Καὶ τὴν ζητῶ,
Κὲ' ὄλο ἐεχάζω
Εἰς τὸ φεγγάρι
Μὴ λάβω χάρι
Καὶ τὴν ἰδῶ.

Μόρος γυρίζω
Εἰς τὴν ἐρημίαν,
Κὲ' ἀνθη μαδ'ίζω
Μήπως κρυμμένη
Στὰ φύλλα μένη
Ἡ κορασία.

(α) Μουσουργὲς τις εἰρήτει παρὰ τοῦ συνθέτου τοῦ παρόντος ποιηματίου φασὶ τε χαροποιῶν ὅπως μουσουργήσῃ· ἐκεῖνος δὲ εἰς ἀπάντησιν αὐτοεχεδίασε τὸ παρὸν φημάτιον.

Εἰς τ' ἀκρογιάλι
Γι' αὐτὴν ῥωτῶ
Καὶ ὅταν ψάλλῃ
Γλυκὸ πουλάκι
Στὸ τραγονδάκι
Αὐτὴν ζητῶ...

Κι' ἐνῶ προσμένω
Νὰ τὴν ἰδῶ...
Ἐν ἀνθισμένῳ
Κλιδάκι σείτται,
Σὰν γ' ἀπολογεῖται
Δὲρ εἶ γ' ἐδῶ...

6. Σεπτεμβρίου 1866.

Π. Σ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 15, 1866.

Τὴν 4 τοῦ μεσοῦντος ἀνγγεῖλαμεν ὅτι ἐν Κρήτῃ εἶχον ἀρχῆσαι νὰ γίνωνται αἱ συμπλοκαὶ μεταξὺ χριστιανῶν καὶ ὀθωμανῶν. Ἐκτοσε πολλά καὶ ἀλλεπάλληλα εἰδήσεις ἠκούσθησαν περὶ νίκης καὶ ἤττας ἐκατέρων τῶν μερῶν. Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενος «*Ανατολικὸς Ταχυδρόμος*,» οὗτινος ἡ μαρτυρία εἶναι ἀδιαφιλονεικητος, λέγει ὅτι δύο τάγματα αἰγυπτιακὰ εἰς Ἀποκόρωναν, καὶ ἐν ἕτερον σῶμα αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων εἰς Σέλινον «*εὐρέθησαν εἰς θέσιν λίαν δυσάρεστον, ἐξ ἧς ἀπηλλάγησαν ὑπὸ ἔρους, αἵτινες ἐλίγην περιποιούσι δόξαν τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν.*» Ἡ αὐτὰ ἐφημερίς προστίθησιν ὅτι καὶ οἱ χριστιανοὶ ἠττήθησαν ἔπειδὴ ὁμοῦ διεδόθη ὅτι ἐφονεύθησαν ἐξ αὐτῶν 650, διστάζει περὶ τούτου καὶ αὐτὴ.

Εἰδήσεις τῆς 12 Σεπτεμβρίου ἐκ Κρήτης βεβαιούσιν ὅτι ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν διήρκει σφοδρὰ μάχη μεταξὺ 3 χιλ. χριστιανῶν καὶ 15 χιλιάδ. ὀθωμανῶν εἰς τὰ χωρία Κεράμια· ἡ ἐκβασίς ὁμοῦ ἦτο ἄγνωστος ὅτε ἀνεχώρησε τὸ ἀτμόπλοιον.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα κατέρυγον ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας ἀσθενῶν καὶ ἐνδεῶν Κρητικῶν οικογενειῶν, τὰς ἐποίκε περιθάλπουσιν ἀδελφικῶς οἱ Ἕλληνας. Ἀλλ' οἱ πόροι ἡμῶν εἶναι μέτροι, καὶ ὅλ' κατηντήσωσι μετριώτεροι ἐν ὄργῃ χειμῶνος, ἐὰν μάλιστα αὐξήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν προσφύγων. Ἐπικαλούμεθα λοιπὸν θερμῶς τὴν συνδρομὴν τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν. Ἡμεῖς καὶ πάσχομεν, καὶ δημοσίους καὶ δημοτικὸς φόρους ἀποτίομεν καὶ εἰς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν συντρέχομεν. Ἐκ τῶν τριῶν τούτων ἐν μόνον ἀξιοῦμεν παρὰ τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν, τὸ τελευταῖον.

Ὁ βασιλεὺς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας. Ἀμέσως δὲ διεδόθη ἡ φήμη ὅτι γίνεται τροποποίησις ἢ συμπλήρωσις τοῦ ὑπουργείου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—

ΓΑΜΟΙ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΑΝΑΡΩΝ. Ὁ Σκαεπῆρος ἐνυμφεύθη εἰς τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας, ὁ Βέν - Ιώνσων εἰς τὸ 21, ὁ Φραγκλῖνος εἰς τὸ 24, ὁ Μοζάρτος τὸ 25, ὁ Λάντης, ὁ Κάλπερ, ὁ Φοῦλλερ, ὁ Βούρκ, εἰς ὁ Οὐάλτερ Σκῶττ εἰς τὸ 27, ὁ Τύχω-Βραχέ, ὁ Βύρων, ὁ Οὐάσιγκτων, ὁ Βονκάρτης εἰς τὸ 27 ὁ Πένν καὶ ὁ Σπέρν εἰς τὸ 28, ὁ Λιναῖος καὶ ὁ Νέλσον εἰς τὸ 29, ὁ ποιητὴς Βούρνς εἰς τὸ 30, ὁ ποιητὴς Σῶσερ, ὁ Ὀγάρδος καὶ ὁ Ροβέρτος Πήλ εἰς τὸ 32, ὁ Οὐόρσβορθ καὶ ὁ Δάβυς εἰς τὸ 33, ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὸ 36, ὁ Σίρ Οὐέλλιαμ Ζῶνς καὶ ὁ Οὐέλλιγκτων εἰς τὸ 37, ὁ Λούθηρς εἰς τὸ 42, ὁ Ἄδδισον εἰς τὸ 44 ὡς καὶ ὁ Μολιέρως, ὁ Σουῆρτ εἰς τὸ 49, ὁ Βουφρόν εἰς τὸ 55 καὶ ὁ Γέρον Πάρ εἰς τὸ 120, διὰ τελευταίαν φοράν νυμφευθεῖς! Π.

ΚΡΗΤΙΚΑ. Κατὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς Κρήτης, πᾶν εἶπε ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐραίαν μὲν ἀλλὰ πολυπαθὴ ταύτην νῆσον ἔχει πλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἐνθυμίζομεν λοιπὸν πρὸς τοὺς Ἕλληνας τὰ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Κ. Σπ. Ζαμπελίου δημοσιευθέντα ἐν τῇ Πανδῶρᾳ, τῷ 1860, ἱστορικὰ περὶ Κρήτης σκηνογραφήματα. Τὰ σκηνογραφήματα ταῦτα, ἀποσπάσματα ἀνεκδότου συγγραφῆς, ἐπιγραφομένης «*τὰ πάθη τῆς Κρήτης ἐπὶ τῶν Ἐνετῶν*,» ἐξεδόθησαν τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ τόμῳ. ἔχουσι δὲ τοσοῦτον ἐπαγωγὴν τὴν ὑπόθεσιν καὶ τοσοῦτον χαριέντως παριστανομένην τὴν διήγησιν, ὥστε ὁ ἀναγνώστης καὶ διδάσκειται καὶ τέρπεται ἐν ταύτῳ.

Λόσις τοῦ ἐν τῷ 595 φυλλαδ. αἰτίγματος
καὶ τοῦ γρίφου.

Ἐόν. — Νύξ.

Ψυχῇ περισπωμένη ὑπὸ δυστυχημάτων
ὁ τάφος ἰατρεία.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Δένδρον εἰρὴ μικρὸσωμον, καὶ εἰς τὰς πεδιάδας
Τοῦ νέου κόσμου ὄργυιῶν κατέχω μυριάδας.
Ἄρ ἡμῖσιν τῶν φύλλων μου καγορικῶς χωρίση,
Τὸς ἔνα φιλόλογον μας θαύοντα θ' ἀναστήση.

Κ. Π. Υ.

ΓΡΙΦΟΣ.

